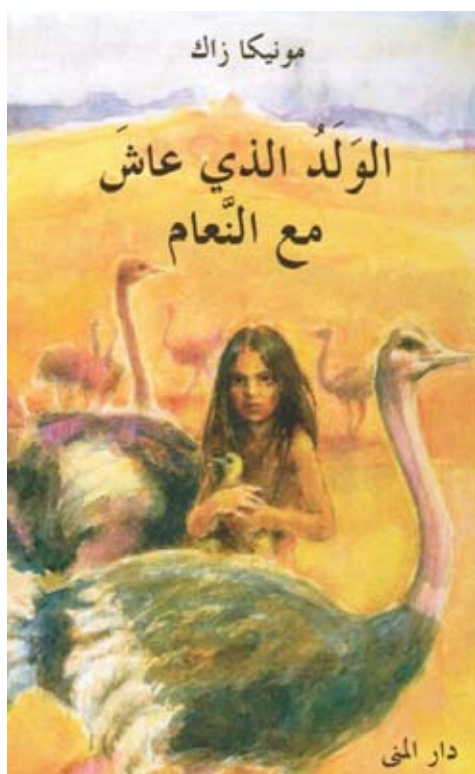

STRUTSBOKSPROJEKTET AVSLUTAS

Dar Al Munas upplaga av *Pojken som levde med strutsar* på arabiska

På årsmötet den 9 mars beslutade BiS att avsluta "strutsboksprojektet" vid halvårsskiftet i sommar. Vi planerade från början att enbart arbeta med projektet under 2010 och 2011, men eftersom vi fick möjlighet att köpa in ytterligare 1000 böcker genom Mona Hennings förlag Dar Al Muna och insamlingen gick bra, så förlängde vi det ett år. Nu måste vi ändå avsluta det, dels för att vi har uppnått det vi föresatte oss, dels för att BiS är i ett trängt ekonomiskt läge och måste lägga alla krafter på tidskriften och programverksamheten för att bis och föreningen ska överleva.

I detta nummer av bis summerar vi projektet på olika sätt. Monica Zak redovisar i punktform några konkreta resultat av projektet och jag som projektansvarig föreningens insamlingsarbete. Den spanske författaren och BiS kontaktperson Gonzalo Moure rapporterar från sin senaste resa till lägren. Vi konstaterar med glädje att det fortfarande finns

många människor som bedriver praktiskt solidaritetsarbete och har bett de biståndsgrupper, som har bidragit till insamlingen med lite större bidrag, att berätta lite om sin verksamhet.

Detta projekt har byggt på att många grupper, föreningar och enskilda har gett ekonomiska bidrag och vi tackar härmed alla er som möjliggjort att så många barn i de västahariska flyktinglägren har fått möjlighet att på sitt eget språk läsa flera böcker på arabiska inklusive den enda bok som utspelar sig i deras egen miljö och berättar en historia som de känner igen och kan identifiera sig med!

Lena Lundgren

BÖCKER TILL DE VÄSTSAHARISKA FLYKTINGBARNEN - BIS PROJEKT AVSLUTAS

BiS har bedrivit flera solidaritetsprojekt. Det största och längsta bedrevs i Sydafrika under åren 1997-2002, men föreningen har också bland annat bidragit till Tamerinstitutets verksamhet i Palestina. När Monica Zak frågade om vi ville hjälpa till med att sprida den arabiska översättningen av hennes bok *Pojken som levde med strutsar* i de Västahariska flyktinglägren, lät det som en meningsfull och konkret uppgift för föreningen. Utifrån våra erfarenheter från LPYL-projektet i Sydafrika beslutade vi att också bekosta en metodhandbok avsedd för pedagoger och föräldrar och att anställa en bibliotekarie som skulle kunna arbeta med barnen, pedagogerna och föräldrarna, med läsande, skrivande och berättande.

Vi gjorde en broschyr och började samla in pengar. Helge Ax:son Johnsons stiftelse bekostade metodhandboken som kunde tryckas i 1000 ex. Tolv personer nappade generöst och utan tvekan på vår fråga om bidrag till bibliotekarielönen och de garanterade den under ett år. Vi har samarbetat med den spanska bokbussen Bubisher och det visade sig vara bättre att anställa en bibliotekarie på halvtid. På det sättet räckte pengarna i två år. Det har inte varit helt enkelt att få tag i rätt person men på det hela taget har även den delen fungerat.

Insamlingen till tryckningen av böckerna gick ganska trögt i början men tack vare ett par större bidrag från Sven Nordqvist och Svensk biblioteks-förening tog insamlingen fart och från 2011 har insamlingen

rullat på. Stora bidrag har också kommit från Sollefteåbygdens Biståndsgrupp, Torsby FN-förening, Emmaus Gävleborgs Biståndsgrupp och Bokförlaget Opal. Skeppsholmens fredskör anordnade den 14 april en konsert till förmån för insamlingen. Flera personer har låtit sig firas på jämna födelsedagar med bidrag till insamlingen, vilket har gett avsevärda bidrag! Många har satt in små och stora bidrag på BiS postgirokonto och insamlingsbössan har skramlat på mässor, konferenser och möten av olika slag. Sist men inte minst har vi fått hjälp av Emmaus/Praktisk solidaritet med transporter av de metodböcker och strutsböcker, som tryckts i Sverige. Monica Zak har varit outtröttlig i sina ansträngningar att utnyttja sitt kontaktnät, lösa praktiska problem, informera om insamlin-

Foto: Monica Zak

gen vid olika arrangemang och bidra med rapporter och bilder.

Har då allt gått som vi planerade? Nej, så enkelt har det naturligtvis inte varit. Som nämnts var det inledningsvis inte så lätt att hitta den rätta bibliotekarien. Transporten av den första upplagan av strutsboken var en rysare, som dock Monica lyckades lösa. De limbundna böcker som trycktes i Algeriet tål inte det torra klimatet i öknen utan har en tendens att falla isär medan den inbundna upplagan som köptes från Mona Henning håller mycket bättre. I Sydafrikaprojektet hade vi som princip att uppmuntra lokala inköp framför att köpa in material från andra länder. Men nu har vi varit tvungna att inse att de böcker som har köpts i Sverige är av bättre fysisk kvalitet.

Säkerhetsläget har tyvärr också försämrats, vilket bland annat fick till följd att Monica inte kunde göra den planerade resan i höstas för att följa upp distributionen och arbetet med böckerna. Men på det hela taget har projektet varit framgångsrikt och av Monicas punkter härintill kan vi se att det även har fått positiva sidoeffekter som vi inte hade räknat med!

Det finns fortfarande lite pengar på BiS Västsaharakonto och bidrag fortsätter att komma in. De medel som finns på kontot vid halvårsskiftet 2013 kommer att användas till inköp av andra böcker, främst bilderböcker, på arabiska ur Dar Al Munas utgivning och skickas ner med Emmaus till skolorna i flyktinglägren.

Än en gång: Ett stort och varmt tack till alla er som bidragit till vårt projekt för att ni har möjliggjort för de västsahariska flyktingbarnen att få läsoplevelser av roliga böcker och dessutom träna sin läsförmåga! Vi hoppas att ni kommer att fortsätta att följa utvecklingen i Västsahara och på olika sätt stödja västsahariernas kamp för att få rätt till sitt eget land och makt över sin egen tillvaro.

Lena Lundgren